

Barnfamiljer med ekonomiskt bistånd – vilket stöd får de för att bli självförsörjande?

Jenny Lindblom

Bakgrund

Under 2014 levde sju procent av alla barn i Sverige i familjer med ekonomiskt bistånd. Barn till ensamstående föräldrar, framför allt mödrar, och barn till föräldrar med utländsk bakgrund är överrepresenterade i gruppen barn med utsatt ekonomi.

Frågeställning

Vilka är socialtjänstens arbets sätt när det gäller barnfamiljer med ekonomiskt bistånd, för att stötta gruppen att bli självförsörjande?

Metod

Kartläggning av socialtjänstens arbets sätt i två kommuner, utfördes genom att studera vilka försörjningshinder studiens deltagare bedömdes ha och vilka insatser de fick. 29 personer gav samtycke till att medverka. Kvantitativ data samlades också in via ett frågeformulär.

Diskussion

Resultaten kan sättas i relation till forskningsrön som pekar mot att socialtjänsten snabbt bör sätta in insatser för att stötta personer med ekonomiskt bistånd att komma ut i egen försörjning. Insatser bör riktas mot de mest resurssvaga bidragstagarna som saknar tidigare arbetsmarknadsförankring. Tidigare forskning har även visat att personer som fått ekonomiskt bistånd under lång tid själva efterfrågar mycket stöd från sina socialsekreterare.

Men resultaten kan också tolkas i relation till praktikens vardag. Socialtjänsten ska enligt socialtjänstlagen ta hänsyn till barnens bästa även inom arbetet med ekonomiskt bistånd. Med 0–2 besök hos sin socialsekreterare under ett år kan det ifrågasättas hur det efterlevs. I detta sammanhang framstår det systemteoretiska perspektivet som relevant. Det är inte bara bidragstagarna som påverkas och påverkar system utan även socialsekreterarna. För att kunna förbättra det individuella stödet som socialsekreterarna ger sina klienter behövs en analys av socialsekreterarnas arbetsförutsättningar och de system som påverkar dessa.

Resultat

- En majoritet av studiedeltagarna var utlandsfödda och många hade fått ekonomiskt bistånd från socialtjänsten under lång tid.
- De försörjningshinder som socialsekreterarna bedömde som vanligast var språkhinder, arbetslöshet och ohälsa.
- Två tredjedelar fick ingen kommunal insats alls utöver ekonomiskt bistånd.
- En tredjedel av dem som hade haft ekonomiskt bistånd i minst fyra månader under 2014 hade inga möten med sin socialsekreterare under året.